

καθιερώσας φιλολογικάς διαλέξεις ἐν τῇ αἰδούσῃ τοῦ "Ωδεον Λότινος. Κατὰ τὴν πρώτην ἑσπερίδα, καθ' ἥν ἐν τούτοις δίλγοι ἀνυχῶς παρενσέθησαν, ἀνέγγωσαν οἱ κ. κ. Βῶνος σκιαγραφίαι τῆς κ. Λίνας Λότινερ, δ. κ. Νικοπάνας ἐν ποιητικώτατον φιλοσοφικὸν παραμῆθι, δ. κ. Σενόπουλος διὰ τὰ φραῖα, καὶ ἀνείδεσιν τῶν σοφῶν, βιβλία, δ. κ. Μαλακάσης στίχοντας αἰσθηματικὸν καὶ δ. κ. Ἀντινος ἐπανέλαβε τὴν οὐδιοριστικήν περὶ τοῦ συλλόγου τῶν Ελσαγγέλεων διάλεξιν τον.

*
Πούταρχος τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἔξελέγη δ. κ. Ν. Πολλίτης.

*
Ο κ. Φ. Ἀριστεὺς ἐπεράτωσε νέον πίνακα, τὸ «Παρελθόν». Συνεδόσαν ἐν αὐτῷ τὸ τοπεῖον καὶ τὴν ἐμπνευσιν. Ἀκμαλα βλάστησις περιβάλλει ἡρειπωμέεον μημεῖον.

*
Νεώτατος Βέλγος γλύπτης, δ. Νοκέ, ἐφορεύθη εἰς διάβασιν τον τυρα ἐπὶ ἀεροστάτου.

*
Τῇ 7 Μαΐου ἐν τῇ αἰδούσῃ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἐωρατόσῃ ἡ τεσσαρακονταετία τῆς καθηγεσίας τοῦ

A. Χαροπομάνος

ἐπιφαγοῦς καθηγητοῦ τῆς Χημείας κ. Ἀν. Χαροπομάνου. Ἐκ μέσῳ πολυτελῆδος καὶ ἐκλεκτῆς διμηγύρεως προσεφωνήθη δ. γηραιός καθηγητής, ἐπερφῆ δὲ διὰ δάφνης ἡ προτομή του καὶ τῷ προσεφέρθη ἡγαλάτιον παριστῶν τὴν Ἐπιστήμην στέφουσαν τὸν Χαροπομάνον. Ἐκ τῶν συλλεγέντων ἐράρων δὲ προκηνυχῶσι διαγωνίσματα χημείας. Ο κ. Χαροπομάνος ἐδημοσίευσε μέχρι τοῦδε 73 πραγματείας, εἰνεις δὲ διστοῖς τοῦ μεγάρου τῆς Χημείας, πλευστάκις δὲ ἀντεποροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια.

*
Ἐν Λιέγῃ ἤροιξεν ἑκδεσίς, διαρκέσασα δώδεκα ἡμέρας, τῶν ἔργων τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος Ρώσου ζωγράφου Ivan Pokitono. Τὰ ἑκτενεῖμέν ἔογα ἀνέρχονται εἰς 81, εἰνεις δὲ τοπεῖα Ρωσίας, Βελγίου, Ιταλίας φέ εἰπι τοπεῖον, προσωπογραφίαι καὶ σπουδαῖ. Ὁ Pokitono πάγων ἥδη τὸ 55 ὁποῖος, νεώτατος ἐπεδόθη εἰς τὴν τέχνην. Τῷ 1878 ἐγκατέλειψε τὴν Ρωσίαν διὰ τὰ μεταβήσις Παρισίους. Τῷ 1893 περιῆλθε τὴν Ιταλίαν καὶ μετὰ ἐν ἑτοῖς ἐγκατεστάθη εἰς Λιέγην, ἡτοις ἐξαιρετικός τοῦ ἥ-

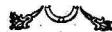
ρεσε. Τῷ 1902 ἐπεσκέφθη, τὴν Ρωσίαν, παραμελέας ἐπὶ μακρού πλησίον τοῦ Λέοντος Τολστού, τὸν παρελθόντα δὲ μῆτρα Νοέμβριον ἐπανήλθεν εἰς Λιέγην.

*
Ἡ ἐργασία τοῦ Pokitono πάντας ἐξειμήθη, πάντοτε δὲ ἡγοράζοντο, διάκινοι ἐξειδεῖντο, ἔργα τον. Τῷ 1880 μόλις ἐξέδηκεν εἰς τὸ Salon τῶν Παρισίων, 17 ἐραστέχρησι καὶ ἔμπειροι καλλιτεχνημάτων παρουσιάσθησαν ἵνα ἐξαφαλίσωσιν ἐργασίας τον. Ἐξετέλεσε πλεῖστας παραγγελίας, ἐπιτελεῖσαν ἄλλας ἑκατόντας τῶν ἔργων τον. Αἱ πινακοθήκαι τῆς Περιουπλεών, τῆς Μόδας, τῆς Ὁδησοῦ κατετηρηταί πίνακας τον.

*
Εἰς τὴν Καλοσόονην ἀνεκαλύφθη ἡ περίφημος εἰκὼν τοῦ Holbein, «ἡ Σωσάνη ἐν τῷ λοιπῷ». Οἱ τεχνοκρῆται ὑποστηρίζουν δια ἡ εἰκὼν ἀντη ἔχει καταστραφή, καὶ δια πρόκειται περὶ ἀντιγράφου.

*
Τὸ μημεῖον τοῦ Παύλου Μελά ἐκτελεῖται διοὺν ὅποιον κ. Σάχον. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ζαππείου ἐνέκρινεν, διπος τοῦτο στηθῆ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ζαππείου. Τὸ μημεῖον δὲ ἀποκαλυφθῆ πιθανῶς τῇ 13 Ὁκτωβρίου, ἐπετείου τοῦ θανάτου τον.

*
Ἀπεφασίσθη ἡ ἰδρυσις Μακεδονικοῦ ἡρώου μὲτας προτομᾶς τῶν πεσόντων ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήλων ὀπλαρχηγῶν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

*
Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία προσεχῶς ἀρχεται τῆς ἐπιδιορθώσεως τῶν δύο πτερύγων τοῦ μουσείου Σπάρτης καὶ τῆς στερεώσεως τοῦ ἐν Μιστρᾷ Βυζαντινοῦ μουσείου.

*
Εἰς Βίγλαν τῆς Ἀμοργοῦ εὑρέθη πλάξις ἐφ' ἣς εἴνει χαραγμένον Ψήφισμα· εἰς 136 στίχων.

*
Ο εἰς Ἀκεστι τῶν Φθιωτίδων Θηρῶν ἐνεργῶν ἀνασκαφάς Αύστριακός κ. Φόλγκραφ θά ενεργήσῃ τοιαύτας τὸν προσεχῆ μηναῖς εἰς Ασπίδα τοῦ Ἀργους.

*
Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας αἰτήσιν, ζητοῦσα ὅπως πᾶσαι αἱ ἀρχαιότητες, αἱ συνδέσμους ὀπωσδήποτε μὲτα τὴν ἴστοριαν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ εὐρισκόμεναι ἥδη εἰς Μουσεῖα μεταξύ ἀρχαιοτήτων τῶν εἰδωλολατρικῶν χρόνων, παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὴν ἵνα τοποθετηθῶσιν εἰς τὸ ἰδικόν της Μουσείον καὶ ὅπως τὰ διάφορα ἀρχαῖα χριστιανικὰ ἀντικείμενα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰς Μονάς τοῦ Κράτους καὶ μὴ ἔχοντα ἄλλην ἀξίαν ἢ τὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς παραχωρηθῶσι καὶ ταῦτα ὑπό τῶν Μονῶν διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς.

*
Οἱ ἑκτελοῦντες εἰς τὸν Ὁξεύρυγχον τῆς Αἰγύπτου ἀνασκαφάς Ἄγγλοι Ἀρχαιολόγοι Γρένφελ καὶ Χώντ άνευρον διόλκηρον θησαυρὸν Ἑλληνικῶν Πατέρων, οἵτινες εἰχονταί ὅτι φθῆ εἰς Ὁξεύρυγχον τὸν Γ'. π. Χ. αἰώνα.

*
Τὰ χειρόγραφα ταῦτα περιλαμβάνονταν ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ Πινδάρου καὶ τοῦ Εὔρυπίδου, ἡτοι παιᾶνας, ωδάς, ἱκεσίας καὶ εὐχαριστίας πρὸς τοὺς Θεοὺς καὶ τὴν «Ἅγιην Λύτην», τραγῳδίαν τοῦ Εύρυπίδου ἀπολεσθεῖσαν.

*
Ἐπίσης ἀνεκαλύφθησαν χειρόγραφα τῶν ἔργων τοῦ «Φαιδροῦ», τοῦ Συμποσίου τοῦ Πλάτωνος, τοῦ λόγου τοῦ Δημοσθένους κατὰ Βοιωτοῦ, τοῦ Πανηγυρικοῦ τοῦ Ισοκράτους, τοῦ Δόγου τοῦ Λυσίου κατὰ Ἰπποθέρου(;) καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου κατὰ Θεομνήστου. Σπουδαῖον χειρόγραφον περιλαμβάνει νέαν καὶ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

άνεκδοτον ιστορίαν της Ἑλλάδος, διπέρ όμως δὲν ἔξετυλίχθη εἰσέτι. Εἰς όμως τῶν μικροτέρων παπύρων ἔκτυλιχθεὶς περιέχει τὴν ιστορίαν τῆς Κορίνθου τοῦ Ἀργούνας καὶ τῆς Σπάρτης, διμιλεῖ περὶ τοῦ Κορινθίου στρατηγοῦ Τιμολίου καὶ ἀναφέρει δύο ἀνέκδοτα τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα εἶναι ἀπόσπασμα σπουδαιοτάτου, καὶ ἀπολεσθέντος ἔργου τῶν Ἑλλήνων ιστορικῶν Ἐφόρου καὶ Θεοπόμπου.

*Ετερος πάπυρος περιέχει σχόλια τοῦ Β'. βιβλίου τοῦ Θουκιδίδου ἀποτελοῦντα ἀπάντησιν εἰς τὰς χρίσεις Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσέως. Ομοίως ὑπάρχουν πάπυροι ἀναγράφοντες ἔξαμέτρους μάγους πρὸς τὸν Ἐρμῆν, ποιήματα τῆς Σαπρούς, ἵνα διθύραμβον τοῦ Βακχυλίου, καὶ τὸ γειρόγραφον τῶν μελιάμβων τοῦ Κερκίδα ἐξ 70 στίχων, ἐκ τῶν δύοιων ἐσώζοντο μέχρι τοῦδε μόνον οἱ 14 στίχοι.

Μεγίστης ἐπίσης σημασίας εὑρημα τίνε καὶ ἐν Εὐαγγέλιον, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν μαθητῶν εἰς τὸν Ναὸν καὶ εἰς τὴν συζήτησιν πρὸς τοὺς Φαρισσαίους.

Τὰ ἀνευρεθέντα ἀπόσπασματα τοῦ Εὐαγγελίου τούτου εἶναι ὑψίστης ἀρχαιολογικῆς σημασίας, καθότι περιλαμβάνουν πλείπτας φράσεις μη περιεχομένας εἰς τὴν Καίνην Διαθήκην καὶ δύοις θὰ προκαλέσουν εὐρυτάτην συζήτησιν.

Τέλος ἀνευρέθησαν καὶ πλεῖστα φύλλα ἐκ Λατι-

νικοῦ χειρογράφου τοῦ Κατιλίνα, τοῦ Σαλουστίου καὶ ἄλλων.

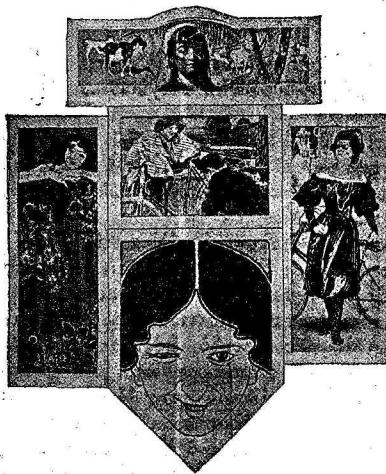
Οἱ ἀνευρόντες τοὺς παπύρους τούτους Ἀγγλοι ἐδήλωσαν δὲ τὰ ἐκδώσουν προσεχῶς αὐτούς.

Μεγάλη σημασία ἀποδίδεται εἰς τὰ τελευταῖα εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Σπάρτης καὶ ιδίως εἰς τὰς ἀνακαλυφθεὶσας «πηλίνας προσωπίδας», αἵτινες ἔχουν σπουδαιότητα διὰ τὴν ιστορίαν τῆς Τέχνης, ἀνάγονται δὲ εἰς τὴν θην π. Χ. ἐκατονταετηρίδα.

Παριστάνουν δὲ μορφάς ἐκ τοῦ φυσικοῦ εἰλημένας, τὸ δοποῖον ἀποδεικνύει, δὲ οἱ Ἑλληνες γλύπται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰργάζοντο κατὰ τρόπον ἐντελῶς πραγματιστικόν. Αἱ δρυοχέραμοι αὐτῷ ἐκόμισμον τὴν στέγην οἰκοδομήματος τινος, πιθανὸν ναοῦ. Ἔκ τῶν εὑρημάτων τούτων θεραπεύεται δὲ τὴν Σπάρτην τὸ χώρα ἐν ᾧ κατ' ἐξοχὴν ἀνεπτύχθη ἡ Τέχνη. Εἶναι ἀλλά τε γνωστὸν εἰνεῖς δὲ τὸ ἀρχαιότερον εἰναὶ τὸ Σπάρτην.

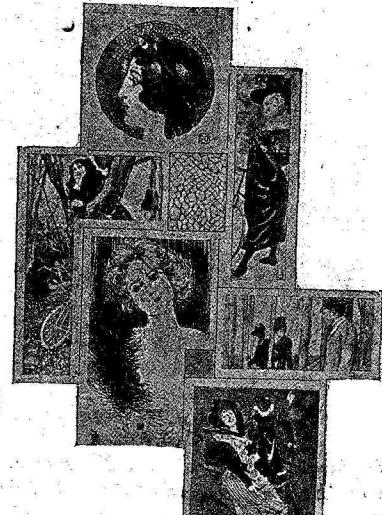
“Ετι σπουδαιότεραι εὑρήματα ὑποτίθεται δέ τι θὰ εὑρεθοῦν εἰς θέσιν «Ἀμυκλαί», δόπου εἴναι κέντρον ἀσχαιολογικόν. Ἐκεῖ γνωστὸν εἴναι δὲ εὑρίσκετο διάφορος θρόνος τοῦ Ἀμυκλαίου Ἀπόλλωνος.

Νῦν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου οἰκοδομήματος ὑπάρχει ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, δόπις πρέπει νὰ κατεδαφισθῇ διὰ νόλλους εἰς φῶς τὰ σπουδαῖα εὑρήματα. Ἡ Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ἡτίς ἐνεργεῖ τὰς ἀνασκαφὰς εἴναι πρόθυμος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δαπάνην.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ

ΔΕΛΤΑΡΙΩΝ

Εἰς τὸν προκηδυχθέντα διαγωνισμὸν τῶν Εἰκονογραφημένων δελταρίων ἀπεστάλησαν ἐν δλω 136 δελτάρια. Ἐκ τούτων τὰ περισσότερα (16) ἀπέστειλε τὸ Ὡχεόδευκον Κρήνον (‘Αθῆναι). Ἡ δεσποινὶς Ε. Δημητριάδος 12, ὁ Ταξιδιώτης 9, οἱ δεσποινίδες Ἀθηνᾶ Γαῖτανοπούλου (Κ[α]πολίς) καὶ Εὔρυδίκη Ιωαννίδου (Σάμος) 8, αἱ δεσποινίδες Φρόσω Εύθυμιάδου, Νίνα Χαραμῆ Κατίνα Νικολάου, Λίτσα Λέκα ἀνὰ 6, οἱ κ. κ. Νικ. Σεκ., Π. Φιλόπουλος, Δ. Κανελλόποολος, Ν. Ἀργυριάδης (‘Αθῆναι) ἀνὰ ἀνὰ 4, τὰ δὲ λοιπά ἀπεστάλησαν ἀνὰ ἐν ἢ δύο ὑπὸ διαφόρων.

‘Η ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πινακοθήκης» καὶ τὸν κ. κ. Σπ. Παδχάλην καθηγητοῦ τῶν τεχνικῶν μαθημάτων καὶ Β. Παπαγιαννακοπούλου, ἀπεφάνθη δὲ τι ἐκ τῶν σταλέντων δελταρίων ἀπολύτως κρινόμενον οὐδέν εἴναι ἀξιον νὰ βραβευθῇ, οὐχ ἡττον σχετικῶς πρὸς τὰ ἀποσταλέντα βραβεύεται ἡ ‘Ανάπτισις, ἡν ἀπέστειλε τὸ Ὡχεόδευκον Κρήνον. Ο βραβευθεὶς παρακαλεῖται νὰ ἀνακοινώσῃ ἡμῖν τὸ προγματικὸν δνομά του διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἐπαθλον.

Τὸ βραβευθὲν δελτάριον θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.